

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Административен съд Пловдив

Р Е Ш Е Н И Е

гр.Пловдив, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, XVI състав, в открито съдебно заседание на пети октомври две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КАЛИН КУМАНОВ

при секретаря Р.А., разгледа докладваното от председателя АХД № 1106 по описа на съда за 2010 г., и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на реда на чл.145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на В.Л.-Т.К. ***, срещу Решение изх.№ 10ДОИ30/05.05.2010 г., издадено от Главния секретар на община Пловдив, с което на жалбоподателя в качеството му на заявител за получаване на обществена информация е отказан пълен достъп до поискана от него обществена информация. Жалбоподателят оспорва постановения от административния орган отказ с твърдението, че същият е немотивиран и твърденията в него са неверни. Подателят на жалбата намира, че е неприемливо позоваването на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, тъй като поисканата от него информация не е свързана с оперативната подготовка актовете на органите, същевременно същата има самостоятелно значение и администрацията разполага с нея. Настоява, че отказът е израз на субективното нежелание за предоставяне на поисканата обществена информация. От Съда се иска да отмени административния акт, да признае правото му на достъп до поисканата информация и да задължи община Пловдив да му я предостави.

В с.з. жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли за отмяна на административния акт.

Ответникът община Пловдив с писмено становище чрез пълномощника си юк.Станджикова намира жалбата за неоснователна, като моли в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсутско възнаграждение.

Пловдивският административен съд, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при

направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.168, ал.1 АПК, намира следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд. Оспоревното решение е връчено на жалбоподателя по пощата на 13.05.2010 г., видно от приложеното известие за доставяне. От пояснението на жалбоподателя /л.18/ е видно, че той е поискал достъп до информацията в качеството му на физическо лице – журналист в Дарик радио Пловдив. Жалбата е подадена на 27.05.2010 г., видно от положения вх.№ 10ДОИ30 и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със заявление вх.№ 10ДОИ30/23.04.2010 г., подадена до кмета на община Пловдив /л.26/ жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена информация за броя, дестинациите, цените и разходите са командировките и служебните пътувания, направени от кмета и неговите заместници в чужбина от началото на мандата до момента на заявлението. Жалбоподателят е посочил, че желае да получи исканата информация под формата на копия от съответните документи в електронна форма и на хартиен носител – командировъчни; документи, удостоверяващи начина на превоз (билети), тяхната цена и фактури за разход на гориво.

Такава му е била отказана с Решение изх.№ 10ДОИ30/ 05.05.2010 г., издадено от Главния секретар на община Пловдив /л.28/.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха Вътрешни правила за предоставяне на достъп до обществена информация в община Пловдив в изпълнение на ЗДОИ /л.32/, утвърдени от кмета на общината със Заповед № ОА-2236/04.08.2008 г.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган и в предвидената в закона форма. Съгласно чл.8 от приетите Вътрешни правила, решенията за предоставяне на достъп до обществена информация вземат от главния секретар на община Пловдив.

За да откаже пълен достъп до исканата обществена информация, административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗДОИ, като е посочил, че длъжностните лица от общинската администрация са участвали в обучителни семинари и конгреси в изпълнение на служебните им ангажименти. Отказът е мотивиран и с факта, че служебните пътувания на кмета на община Пловдив са били публично оповестявани. Освен това е посочено, че посещенията в чужбина по покана на местни власти са били подготвяни от администрацията на съответните органи и в община Пловдив не са налични заявените за получаване данни. В заключение издателят на решението е посочил, че на основание чл.13, ал.3 ЗДОИ информация следва да бъде предоставена след изтичане на определен двугодишен срок.

В свое Решение № 7/1996 г. по к.д. № 1/1996 г. Конституционният съд е изтъкнал, че конституционното право на всеки гражданин да търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията е гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят. Конституционният съд изрично е подчертал,

че от съдържанието на това право произтича и задължение за осигуряване на достъп до информация, като съдържанието на задължението подлежи на определяне по законодателен път. Общественият отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Според правилото на чл.4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Според чл.2, ал.1 от закона обществена информация е всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Между страните не съществува спор, че поисканата от жалбоподателя информация е обществена по смисъла на цитирания законен текст и не е предоставена от административния орган при община Пловдив, в качеството му на компетентен орган по същия закон. Не се формира спор и по факта, че поисканата информация е служебна такава по смисъла на чл.11 ЗДОИ: информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай исканата информация е относно броя, целта, продължителността на служебните пътувания и разходите, свързани с тях на кмета на общината и неговите заместници. Тези данни не могат да бъдат определени като "лични данни" по смисъла на чл.2 от Закона за защита на личните данни, тъй като не касаят конкретно физическо лице, а се отнасят до изпълнение на служебни функции от кмета и заместник-кмета на община. От съдържанието на поисканата информация, насочена изцяло към дейността на орган на изпълнителната власт в общината следва квалификацията и като служебна обществена информация по смисъла на чл.11 ЗДОИ.

За субектите по чл.3, ал.1 ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Общият принцип е, че достъпът до официална и служебна обществена информация е свободен. Съгласно чл.13, ал.1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с нормата на ал.2. Възможно е ограничаване на достъпа до такава информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), а също и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи и предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях. Ето защо спорният по делото въпрос се свежда до това дали поисканата информация попада в ограничителната хипотеза по чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ. За да се приеме наличието на тази хипотеза, е необходимо кумулативно да са изпълнени и двете изисквания: информацията да е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите, и да няма самостоятелно значение. Следва да бъдат споделени оплакванията на жалбоподателя за липсата на самостоятелно битие на изброените в чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации (посочени в скоби). Изброяването, макар и да не е изчерпателно, не сочи дори и най-далечна връзка с поисканите командировъчни и разходни документи и е неприложимо в разглеждания случай. Всъщност без значение е дали изброяването в скоби е изчерпателно или примерно, тъй като информацията, свързана с оперативната подготовка на актовете, винаги може да представлява мнения и становища, мнения и препоръки, изготвени от други

органи, както и консултации, в случай на необходимост от такива. На тях Съдът ще се спре по-надолу в решението.

В мотивната част на оспореното решение декларативно се твърди, че участията на длъжностни лица от общинската администрация в обучителни семинари и конгреси са в изпълнение на техни служебни ангажименти с цел оперативна подготовка актовете на органите, поради което информацията няма самостоятелно значение. На Съда прави впечатление, че издателят на решението се е опитал да съедини в изложението си части от фактическото положение с дословни "заемки" от нормативни текстове. Административният орган е следвало да посочи каква е връзката на участията на длъжностните лица с оперативната подготовка актовете на органите и за подготовка на кои точно актове става въпрос. Немотивирането на административния орган по какви критерии и на какво основание е приел, че исканата обществена информация няма самостоятелно значение, прави немотивиран отказ да я предостави на заявителя и не позволява на Съда да прецени правилността ѝ, а оттам – и да упражни ефективен съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното решение.

На второ място в административния акт са изложени ирелевантни към искането доводи във връзка с целите на задграничните пътувания на кмета на общината. Същите не се възприемат от Съда като валидна аргументация за постановения отказ от предоставяне на обществена информация, тъй като представляват общоизвестни факти и нямат отношение към информацията, поискана от жалбоподателя.

На следващо място Съдът съобрази, че съгласно нормата на чл.26, ал.1, т.3 ЗДОИ една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация са копия на хартиен носител, което е достатъчно за да се приеме, че след като се иска предоставяне на копие от посочените документи, е налице валидно искане по смисъла на чл.24 от закона: за предоставяне на достъп до исканата обществена информация - копия от сочените документи. От съществено значение е правилото на чл.26, абзац последен - след ал.4 ЗДОИ, според което административният орган е задължен да се съобрази с предпочитаната форма на достъп, която в случая е ясно и недвусмислено посочена. Материалният носител на информацията, в случая - съответните документи, не са нещо, което се иска заради своя материален субстрат, а именно заради информацията, която съдържат.

Съдът би споделил доводите на административния орган за това, че не разполага с исканата информация относно посещенията в чужбина по покана на местни власти, доколкото посещенията са били подготвени от съответните чуждестранни местни власти. Така изложеното твърдение се опровергава от предоставената от община Пловдив информация, приложена към жалбата (л.10-12), от която е видно, че дори в случаите, когато задграничните пътувания са били по покана на такива местни власти, отново фигурират суми и разходи, за които заявителят е в правото си да получи информация.

Каза се по-горе, че по правило достъпът до официална и служебна обществена информация е свободен. Дори възможността за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация, предвидена в чл.13, ал.2 ЗДОИ, не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация. Общоизвестен факт е, че на местните избори през м. октомври 2007 г., още на първия тур е избран сегашният кмет на общината. При това положение е лисвало нормативно основание за постановения отказ относно исканата информация за периода от началото на мандата (2007 г.) за срок от 2 години от създаване на информацията, който срок е изтекъл към момента на заявлението.

Изложеното дотук налага да се приеме, че като е отказал достъп до поисканата от жалбоподателя информация, решаващият орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсутско възнаграждение е неоснователно, а на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски, тъй като не са поискани.

Така мотивиран на основание чл.172 чл.173, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В.Л.-Т.К. ***, Решение изх.№ 10ДОИ30/05.05.2010 г., издадено от Главния секретар на община Пловдив, с което на В.Л.-Т.К. е отказан пълен достъп до поисканата от него информация за броя, дестинациите, цените и разходите са командировките и служебните пътувания, направени от кмета и неговите заместници в чужбина от началото на мандата до момента на подаване заявление вх.№ 10ДОИ30/ 23.04.2010 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на община Пловдив за за ново произнасяне по заявление вх.№ 10ДОИ30/23.04.2010 г., подадено от В.Л.-Т.К., при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :